

VOEREN MET VERSTAND

Voer is een uitstekend middel om vis te lokken en op je stek te houden. Maar wat voor type voer werkt het best, hoeveel moet je voeren en wanneer voer je bij? Aan de Noordervaart vlakbij het Limburgse Meijel deelt wedstrijdvisser Jan Nijssen (60) de fijne kneepjes van het vak.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: WILLEM KWINTEN

BASISVOER BEPALEN

“Al het basisvoer in de Nederlandse hengelsportzaken is goed”, zegt Jan stellig terwijl hij een zakje donker, allround voornvoer in zijn emmer leegschudt. “Belangrijker is de keuze voor licht of donker voer en wat je erbij doet, bijvoorbeeld om het te verzwaren. Boven een donkere ondergrond voelen vissen

zich veiliger, dus donker voer heeft meestal de voorkeur. Licht voer werkt vooral goed in heel troebel water, omdat het dan meer de aandacht trekt van de vis.” Jan pakt een zakje leem uit zijn tas. “Hiermee maak je het voer extra zwaar en plakkerig, zodat het pas op de bodem uit elkaar valt. Voegzand verzwaart

ook, maar plakt juist niet. Dat kan bijvoorbeeld nuttig zijn als je basisvoer van zichzelf al flink plakt en eenmaal op de bodem sneller los moet komen uit je feederkorf.” In een tweede emmer maakt Jan een lichtkleurig brasemvoer klaar.

Donker voer heeft meestal de voorkeur, licht voer werkt beter in troebel water

Leem als toevoeging maakt voer zwaarder en plakkeriger.

Maak je voer altijd stapsgewijs nat. Doe dit met een mengstaaf of met je handen.

AAS TOEVOEGEN

Wormen, maden, pinkies (mini-maden), casters (madenpoppen), hennep en maïs: Jan heeft flink wat aas bij zich voor op de haak én door zijn voer. “In het algemeen geldt dat je niet te veel aas door je voer moet doen”, zegt hij terwijl hij een klein handje casters door het voer mengt. “Dan vreet de vis zich klem aan je voer, maar pakt hij het haakaas niet meer. En los aas bijvoeren kan ook altijd nog.” Jan vindt geweeekte hennep voorn-aas bij uitstek, en geeft voor brasem de voorkeur aan maïs en wormen (grover aas). De wormen die hij door zijn brasemvoer mengt, knipt hij met een schaar eerst in hapklare stukjes. Tot slot voegt hij een handje ijswafelmeel toe. “Caramel- of stroopwafelmeel had ook prima gekund”, verklaart Jan. “Brasems zijn echte zoetekauwen.”

Druk het voer door een zeef om ook de laatste klonten eruit te halen.

VOER KLAARMAKEN

Jan doet een scheutje water bij het voer, roert er met een mengstaaf doorheen en wacht een paar minuten. Deze cyclus herhaalt hij twee keer. “Je voer natmaken moet je stapsgewijs doen, zodat het water beetje bij beetje in het voer kan trekken”, legt hij uit. “Je bent pas klaar als het voer nét genoeg plakt om er mooie ballen van te kunnen maken.” Jan bedient zijn mengstaaf met een accuboormachine. “Puur gemak”, geeft hij toe. “Met je handen mengen kan ook.” Als laatste stap drukt hij het voer door een zeef om ook de laatste klonten eruit te halen. “Zo komen de bestanddelen onder water mooi gelijkmatig los.”

Hennep is uitstekend voorn-aas en kan ook prima door het voer.

Knip de wormen die door het voer gaan in kleinere stukjes.

>> PEILEN

Om de diepte op zijn stek te bepalen, tast Jan met een peilgewichtje zorgvuldig de bodem af. “Die diepte moet je weten vóórdat je gaat voeren. Want als het water iets stroomt – zoals hier nu het geval is – zinkt een voerbal schuin naar beneden af”, legt hij uit. “Als die afwijking fors is, kan het slim zijn om juist iets stroomopwaarts van waar je zit te voeren.” Jan benadrukt dat peilen ook helpt om op een geheel nieuwe plek de bodemsoort te herkennen. “Op een totaal nieuwe plek is peilen standaard stap één. Met een peilgewichtje voel je vaak feilloos of er mosselen, stenen of juist een laag blubber ligt. Daar stem je vervolgens mede de samenstelling van je voer op af. Op een ondiepe stek met een zachte bodem mag je voer bijvoorbeeld echt niet te veel plakken. Anders zakt je voerbal als een baksteen de blubber in.”

Met een peilgewichtje verken je de diepte én de bodemsoort op je stek

Al na een minuut of vijf hebben de voorns het aas van Jan gevonden.

5 VOEREN!

Zodra Jan vijf flinke voerballen heeft gekneet, pakt hij zijn cupstok erbij en legt daarna één van de ballen in de cup. “Voerballen gooien is ook een optie, maar met cuppen ga je veel preciezer te werk”, licht hij zijn keuze toe terwijl de voerbal vlak boven het water uit de cup rolt. Ter vergelijking gooit hij ook

twee ballen op de stek. “Die gaan nu wel op dezelfde plek te water, maar onder water schieten ze nog iets door. Daardoor ligt het voer nu meer verspreid op mijn stek, met als gevolg dat de vis over een groter gebied gaat azen.” Zoveel mogelijk op één en dezelfde plek voeren, is dan ook het duidelijke advies

van Jan. “De manier waarop moet je zelf bepalen. Kies de methode die voor jou het prettigst werkt, maar zorg er wel voor dat je steeds precies op dezelfde plek voert.”

Voer in het begin een serie grote ballen met niet te veel aas erin.

6 VISSSEN & BIJVOEREN

Al na vijf minuten krijgt Jan volop beet – bijna elke drift is het raak. Blankvoorns, kolblei en zelfs alvertjes komen voorbij. Na een klein half uurtje neemt de activiteit iets af. “Op zo’n moment moet je niet meteen weer gaan voeren, maar even wachten tot je écht merkt dat het stilvalt”, vertelt Jan. “Dan weet je zeker dat je de stek niet overvoert.” Als Jan na tien minuten vrijwel geen beet meer krijgt, cupt hij een paar kleinere balletjes voer en wat casters op zijn stek. Binnen een paar minuten begint het weer te lopen. “Zo gaat het meestal”, verklaart Jan. “De vis is echt nog wel in de buurt en heeft je stek in no time weer gevonden.”

BONUS-TIP!

VOER BEWAREN

Heb je aan het eind van je sessie nog heel wat lokvoer over? Gooi dit dan niet in het water, maar neem het mee en vries het thuis direct in. “Zo kun je voer uitstekend heel lang bewaren”, verzekert Jan. “Haal het voer de avond voordat je gaat vissen weer uit de vriezer en zet het in de koelkast, zodat het langzaam ontdooit. Let wel op: je kunt dit recyclen van je voer maar één keer doen.”

Bijvoeren doe je met kleinere ballen en wat aas los erbij.